

sprang vi över Sveavägen och vi var bland dem första som var där och
- ja, fru Palme låg väl över honom och - ja. Vad ska man säga, kramade
Protokoll fört vid förhör med Sedan kom en kille som gjorde konst-
Wallin, PER Tomas, 621118-9037, vem det var. Sen kom ju polisen
boende Petreusvägen 59, 1 tr. c/ o Lennse, och sa, "jag är hans fru.
121 46 Johanneshov, tfn 08-59 74 57, Det var väl föret då jag förstod
studerande vid Stora Sköndalsinstitutet. runt hela ansiktet, så jag

Förhöret hållet den 27 mars 1986 med

början klockan 11.46. Förhørsplats är på den västra trottoaren,
Wallins bostad.

Förhørsledare: Kriminalinspektörerna Det kan ju inte jag bedöma.

Håkan Ström och Gunnar Olsson. ni var då cirka femton meter då norr

om korsningen med Tunnelgatan, så hörde du en skäll. Hur långt mellan-

Wallin skall höras angående sina iakttagelser på Sveavägen fredagen

den 28 februari 1986. bedöma, men den var i alla fall klart urskiljbara.

Kanske en sekund, jag vet inte.

F: Kan du beskriva hur skällarna lät på något sätt?

W: Nej, det tror jag inte, men - jag har i och för sig aldrig hört pistol-

Den aktuella kvällen hade Per Wallin tillsammans med sin syster Chri-

stina varit på biografen Rialto på Sveavägen. Efter föreställningens

slut hade de gått över Sveavägen och varit på Mac Donalds och ätit.

W: Efter besöket på Mac Donalds fortsatte de att gå Sveavägen söderut

på den västra trottoaren. De hade för avsikt att gå till Hötorget för

att därifrån ta tunnelbanan. till motsatta sidan av Sveavägen.

W: Ja, och det var där jag fick se den här action.

F: Förhørsledare - F här, att du gick bakom Palme.

W: Wallin han var - W också på väg hemåt till det hållet.

F: Men ni gick alltså på den motsatta trottoaren i förhållande till den.

F: Ja, Per. Vill du med egna ord berätta vad ni såg, var någonstans ni

stod och gjorde era iakttagelser? när personerna stod, när du fångade

W: Vi var väl cirka femton meter in då på Sveavägen från Tunnelgatan på

W: den västra sidan, bakom paret Palme måste det bli i såna fall, på

F: väg mot Hötorget, då vi hörde två smällar. Och då sökte sig blicken

W: åt det hållet automatiskt och då såg jag en man, antar jag, det är

F: kanske svårt att bedöma. Men i alla fall jag såg action och jag såg

W: en man då, som sprang uppför Tunnelgatan i mörkret och det var någon

W: lång kappa eller rock eller jacka eller någonting som svängde upp,

när han rusade in. Och sen såg jag någon ligga på trottoarkanten. Så

sprang vi över Sveavägen och vi var bland dom första som var där och - ja, fru Palme låg väl över honom och - ja. Vad ska man säga, kramade om honom eller något sånt där. Sedan kom en kille som gjorde konstgjord andning och jag försökte se vem det var. Sen kom ju polisen ganska snabbt och hon, Lisbeth då, sprang och sa, "jag är hans fru. Jag är hans fru. Det är Olof Palme". Det var väl först då jag förstod att det var han. Det var ju så mycket blod runt hela ansiktet, så jag hade inte sett det.

- F: Ni kom alltså och gick Sveavägen söderut på den västra trottoaren. Stämmer det?
- W: Mm. Om ni nu beräknar det som västra. Det kan ju inte jag bedöma.
- F: Jo, det blir så. Och sedan när ni var då cirka femton meter då norr om korsningen med Tunnelgatan, så hörde du en smäll. Hur långt mellanrum var det mellan dom här två smällarna?
- W: Det är jättesvårt att bedöma, men dom var i alla fall klart urskiljbara. Kanske en sekund, jag vet inte.
- F: Kan du beskriva hur smällarna lät på något sätt?
- W: Nej, det tror jag inte, men - jag har i och för sig aldrig hört pistolskott så, men man tyckte det lät som sånt.
- F: Hur reagerade du, när du hörde dom här smällarna? Kunde du direkt lokalisera varifrån ljudet kom?
- W: Det har jag också tänkt på efteråt, så att egentligen kunde jag inte det, men ändå så sökte sig blicken åt det hållet.
- F: Och blicken sökte sig alltså till motsatta sidan av Sveavägen.
- W: Ja, och det var där jag fick se den här action.
- F: Ja. Du sa nämligen här, att du gick bakom Palme.
- W: Ja, men han var väl också på väg hemåt åt det hållet.
- F: Men ni gick alltså på den motsatta trottoaren i förhållande till dom.
- W: Jo. Ja.
- F: Har du någon uppfattning om hur dom här personerna stod, när du fångade in dom med blicken?
- W: Vilken person? Som var närvarande då?
- F: Dom personer som var i centrum för den här smällen eller smällarna.
- W: Dom som hade samlats kring det här efteråt då?
- F: Nej, direkt när du hör smällarna, så söker sig ju blicken över Sveavägen och där finns det då ett antal personer.
- W: Men det som jag ser allra först, va, det är han som springer upp där. Och sen ser jag någon som ligger på trottoaren och sen har man ju

- koncentration att springa över gatan. Och sen när jag är framme, så kanske det finns tre andra personer där, som har kommit för att ...
- F: Ja. Men direkt när du hör dom här smällarna, så fångar du tydligen in den här gruppen, eftersom du säger att det är action där. Hur många personer ser du ursprungligen där?
- W: Ja, det enda jag ser då det är en man, jag antar att det är en man i alla fall, som springer upp alltså, för jag ser den här jackan fladdra upp och så där och det är mörkt.
- F: Och kvar på den plats där han har sprungit ifrån, hur många personer är det där?
- W: Ja, det enda jag ser sedan det är Palme själv liggande på trottoaren.
- F: Och hur många fler personer är det bredvid honom just då?
- W: Ja, sen när jag kommer fram då - man kollar ju på gatan när man springer över, så man koncentrerar sig ju på det också delvis då, men det enda jag riktigt kan komma ihåg, innan det börjar komma fler och fler så här, det är Lisbeth, en tjej som jag upplevde som flinande, och jag sa åt henne, det här är väl ingenting att flina åt, så då vart hon litet stött på mig. Sen var det någon kille i 20-25 årsåldern - jag vet inte riktigt - som stod bakom henne, ljushårig. Det var det som jag liksom först koncentrerade mig på att lägga märke till.
- F: När du hörde dom här två smällarna, har du någon uppfattning om, hur dom här personerna stod i förhållande till varandra? Verkade det som de hade stått i en grupp och pratat eller verkade det som att dom var på väg mot Kungsgatan promenerandes eller ... Kan du beskriva deras inbördes situation precis när du upptäckte dom första gången?
- W: Nej, jag vet inte ens om dom kände varandra eller om dom var flera. Den enda - dom stod till vänster om själva Palme och jag vet ingenting om deras rörelser eller någonting. Jag antar, att dom lockades dit precis som mig på ljudet.
- F: Men om vi försöker flytta oss fram till den tidpunkten, då du först upptäcker dom här och hör dom här smällarna, då är det alltså en man som springer Tunnelgatan österut - blir det då.
- W: Ja, men där hinner man bara se ytterst litet, därför att det är litet snett och sen skymmer ju det här plus att det är mörkt. Och upp på Tunnelgatan där är det ju någon sorts - ja, vad heter det nu - barack.
- F: Men du ser alltså, att mannen springer in. Det springer in en person där. Är det några andra personer i det läget, när den här mannen springer därifrån, och som finns i den här korsningen då Tunnelgatan -

- F: Sveavägen?
- W: Det gör det säkert men inte som jag liksom reflekterar eller tänker på eller lägger märke till.
- F: Kan du beskriva den här mannen något mer? Du har pratat här om, att du har sett någon rock eller jacka som har fladdrat till. Är det något mer du hinner se av honom?
- W: Nej, det är så mörkt och så ser jag litet dåligt och sen - ja, jag såg bara att det var mörkt liksom. Om jag fick bedöma, så hade han mörkt hår, men det är väl banalt kanske.
- F: Kunde du avgöra att han var barhuvad då?
- W: Nej, det är just det jag kanske inte kan.
- F: Har du någon uppfattning om den här rocken eller jackan, som fladdrade till, hur långt ner på hans ben som den går?
- W: Ja, det är ju litet grand av gissning det också, men ungefär i knähöjd.
- F: Hans sätt att röra sig, är det något anmärkningsvärt med det?
- W: Ingenting jag kan - ingen kommentar.
- F: Det var alltså en hastig blick av den mannen?
- W: Ja. Ja, precis.
- F: Lägger ni märke till någon annan person, när ni går över Sveavägen, som uppträder litet underligt?
- W: Nej. Jag vet, att syrran gjorde det, men jag tänkte inte på det.
- F: Och sedan när ni då har kommit fram till den här mannen som ligger ner, så berättar du då, att den som senare visade sig vara Lisbeth stod böjd över honom och att det då samlades folk. Var det någon som kommenterade någonting om den här som hade sprungit i väg, som du hörde?
- W: Neej, det tror jag inte.
- F: Hade du lagt märke till dom här personerna i ett tidigare läge, eftersom dom bör ha gått litet snett framför er på motsatta körbanan?
- W: Där hängde jag inte med. Det var ju ingen som gick på den sidan.
- F: Nej. Men på den motsatta trottoaren gick ju dom här personerna.
- W: Ja, men vi gick och pratade med varandra, så vi lade inte märke till den sidan.
- F: Det gjorde ni inte?
- W: Nej.
- F: Ni lade aldrig märke till dom innan ni hörde dom här smällarna och riktade er uppmärksamhet ditåt?
- W: Nej. Inte jag i alla fall.

(Bandet vändes)

- F: Vad händer sedan då, när ni har kommit fram till den här mannen, som ligger ner?
- W: Ja, jag vet inte - vad jag kommer ihåg först, det var ju där då att Lisbeth ligger nerböjd över honom, men sen vet jag inte riktigt när det skedde och så vidare. Man var väl litet okoncentrerad, jag vet inte. Men sedan det jag kommer ihåg, det är ju den här killen som gjorde konstgjord andning och som Lisbeth i och för sig försöker slänga sig ner, men han knuffade undan henne och säger "ta det lugnt" liksom. Så håller han på och sen - ja, sen såg jag när han petade upp litet blod, som kom pulserande ur mun och så här och tjejen som gjorde - ja, tryckte på bröstet. Det är saker jag kommer ihåg.
- F: Samlades det mycket folk omkring den här platsen?
- W: Inte så speciellt och jag är litet förvånad, därför att slagsmål och grejer brukar ju samla folk. Jag tyckte det samlades inte så mycket folk. Det kom ju några, det gjorde det ju, och några som undrade och så där.
- F: Hur lång tid dröjde det sen innan ambulans och polis kom dit?
- W: Ja, jag tyckte det gick väldigt fort, men det är ju också väldigt svårt att bedöma tiden där, men det rörde sig om någon minut, skulle jag tro. Och sen där, det vet ju inte jag, men jag tyckte det verkade konstigt, att dom inte frågade oss någonting. Jag tänkte ju gå fram och säga telefonnummer och det, men jag kände det nästan som ett ointresse utav det hela, så jag brydde mig inte om det.
- F: Har Gunnar Olsson någon fråga?
- Då avslutar vi förhöret klockan 12.00.

Stockholm dag som ovan

Håkan Ström
Kriminalinspektör

Wallin godkänner förhöret utan genomlysning.

Tillägg till förhöret.

Wallin uppger, att han aldrig såg något vapen och ej heller rökpuff eller mynningsflamma.

REKONSTRUKTION
av den plats på statens kontor
DLOF. PALNE

Skala 1:2000

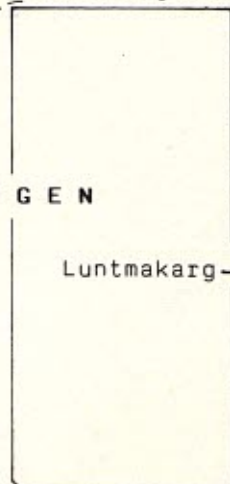
Stockholm i tekniska roteln

W. Lang

Tegnergatan

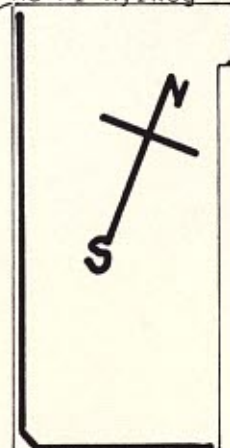
Kammakargatan

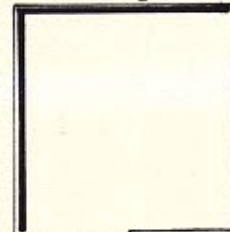
SVEAVÄGEN

Luntmakarg →

Ad Fr Kyrkog

Tunnelgatan

Trappor

David Bagares Gata

Malmskillnadsgatan

Apelbergsgatan

GRAND biograf

122,7 meter

Olofsgatan

Kungsgatan

REKONSTRUKTION
angående mordet på statsminister
OLOF PALME

Skissen visar vittnets plats då
iakttagelserna gjordes.

Skala 1:2000.

Stockholm i tekniska roteln

W. Lange
W. Lange

Per Vallin och hans syster **Christina Vallin** promenerade Sveavägen söderut, på den västra trottoaren. När de befann sig ca 15 meter norr om korsningen med Tunnelgatan, hördes 2 smällar med några sekunders mellanrum. Per Vallin tittade snett över Sveavägen och såg en person springa in i gränden Tunnelgatan österut. På trottoaren låg en annan person.

Per Vallin sprang över Sveavägen. När han närmade sig den liggande personen, hade en kvinna böjt sig ned över denne. Kvinnan identisk med Lisbeth Palme.

Händelseförloppet fotograferat ovanifrån och ur annan vinkel.
Personen vid övergångsstället, till vänster, föreställer Per
Vallin, när han är på väg fram.